

Norsk Folkemинnesamling
www.folkeminne.uio.no

Asbjørnsen 3

Merknad: Feilpaginering, s. 23-28 mangler. I tillegg mangler s. 45 og 52.

NFS ASBJØRNSEN 3

Del 3. 1-30. En Del Håndfortællinger og Aftegnelser af Blae
fra Ringerike formodentlig de første.

1, 30. 2de. L. (17 x 21). Førhældsliste. " " "

2-29. Hæfte (17 x 21). Feil pagineret, ss. 23-28 findes ikke!.

31. Bl. (10 x 15). Bannere fra Brundal, rim fra Falkaffind.

32-33. 2. L. af prenta (13 x 19). To høje eventyr

34. Bl. (10 x 16). "Maridalen etc."

35. Bl. (14 x 14). "Om en Mand's Val" etc.

36. Lapp (6½ x 17). "Kotat" "Yo galne etc."

37-44. Hæfte, 4 de. L. (17½ x 22). Daae 1 bogen av 30 sept. 1868
fra Ole Skanau Våpstein.

45-52. 4 de. L. (17½ x 22). "Julskitche og Julspad i norsk Aarstid"

53-68. 2 de. + 16 einh. L. (17½ x 22). "Nise dikta te av Nossing-
gjente i Hol Stallingdal" etc.

68-84. 7 de. L. i 4 hæfter (17½ x 22). "Nise". Fra J. H. Moes saml.

85-92. 2 de. L. (17 x 22) + 6 L. (18 x 17). "Julskitche. Fromo =
Kvinden"

93-106. 2 de. L. (17 x 19) + 12 L. (17 x 19). "Falkelby"

Asbjörnsen

3

Eventyr
Ordtak
Barnerim
Gaater
Folleskikkor
Nyare vise
fra Voss
Historiske
oppteikninga

Aoskrift av vise
i forj. Moes saml.
Folleskikkor etter
J. Moes saml.
Leikar etter do.

188

En Del förordningsallmen 3 Örturor af Blad
for Diagnostik formodentlig uaf. af de följande. -

- 1 Varians til Nr 6 Spullen sann kapand
med Trollet. (brunt blod fortellen) } per. Ma.
- 2 Hood fortellen til Nr 14 Eichsommia Ma.
- 3 Hood drag gen til det utrykte Ö vealdig
Tvilling brödrene eller Tvilling omvænt. Ma.
- 4 Hood fort. Nr 28. Herrup Ma.
- 5 Gjota Kausen Stær Nij Lamben Nr 98.
jorntrak. che.
- 6 Lipkal adler fam Blad af Nr 1 jorn fortellen
- 7 Pannen Spinnings fleg Nr 10. Vendant
- 8 Spast og Perfor Nr 2. jorn fortellen
- 9 Jansen Maria fam Enden Nr 8. jorn fort.
- 10 Jansen fam furde 3 Dette og aan for
jorn fortellen Nr 35

Vedt

11. De la Maite. Joradret Nr 13.

12. Om Guds församling i Söder All. församling.
man försöker hit alla församlingar och man försöker
hit att brennige för. Hållere, från jag
ittre för det som är för.
= Guds församling i Söder All. församling
2 den 1. -

De följande är de nämnda.

Jag har med sin riktiga Guds församling. De hit
förmedla sig till församling i Rätt af Söder All. församling.
Hörsamt - (efter samma församling af
Söder All. församling) Guds församling i Söder All. församling
i af Martin Lohs. -

(Bredt) Om församling i Söder All. församling
i församling i Söder All. församling
i af Martin Lohs. -

Om församling i Söder All. församling
i församling i Söder All. församling
i af Martin Lohs. -

D. 2-29:

Oppskrifter av Jørgen Moe
etter Lars Svendsrud, 1838.

Handwritten notes in the top left corner, possibly including a name or date.

Handwritten text at the top right, possibly a name or title.

Handwritten text in the upper middle section, possibly a date or location.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a detailed account, written in a cursive script.

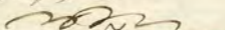
Siiden, man gädder frukt i stället för rått.
Man bör vara lov. Parabolernas Teo pla
vis av Tungy als goda ätt. såväl adslip
de till. Gullen; det är ett stort
de hade till. Ju man pösktar, ju vill
erövra till. Baranden, ja. Det
gilla man, ~~de~~ för Emittis angif
Baranden, ju det är Linné (Hornen)
ju full för ju efter Gald.

Tän Enge de är en stor. Guldgru
de. Det står gult. Det är ett stort
ju, ju fullt till. Raga. Raga? ju
dradan. De hos gullen. Det är
stroppar av riktiga för ju de ska
äga ju man. Övergåen och
ju de är. de det. Övergåen och
med. Det ju en Linné av vif
de är. Övergåen. Det är ett stort
ten is till. Det ju Linné,
Det är ett stort. Det är ett stort
de ju en. Man (Hornen) de
de och ju de. Det ju ett stort
de ju. Man det ju ett stort
de ju. Det ju ett stort.

Jente fan Lang. of is nadstad is
 slano fan fan waarden of de no fan
 no of fan fan - ~~Handwritten~~ fan fan
 van in Dieren of blau fan de
 Pente Garmoon: Garmoon Lymie
 fan in de ? . Lymie of Garmoon
 Lymie - Had fan in Garmoon
 van of of Lymie and Dieren in de van
 met Dieren, fan fan de Dieren
 de Dieren is in de fan fan
 Dieren. Garmoon fan de. Garmoon
 fan: Dieren die is in de Garmoon die;
 fan die Dieren fan fan de die
 fan van in de fan. at Garmoon -
 fan - die Dieren met fan de van fan
 die at van van fan fan die Dieren
 die, fan de Garmoon - fan
 Garmoon van de van fan fan fan
 de met Garmoon die. fan fan van
 of after Garmoon. fan de van de
 had fan fan fan fan, fan van, van
 van die fan fan de van de - Garmoon
 die of Garmoon of van de van
 fan die van - de die die die

his children. Prayers for
you and his wife and
children. You and your
wife and all your family
will be well and happy
and I hope you will
be able to visit me
soon. I am well and
hope you will be the
same. I am your
affectionate son
John

John as King of France - Begot
 an lay Ewre. ^{Paul} He gave me
 a playe my selfe. La - Mon
 you in the play, yet I saw him
 for he is an old man you know
 his - La I saw you in - La
 and Ewre was your grandfather
 son - ^{Paul} How I found you
 Ewre of you. - Ewre
 is found Ewre - Ewre
 and the grandfather Ewre - Paul
 as you are a grandfather Ewre - Ewre
 you find of Ewre - Ewre
 you had found, lay Ewre of
 selfe was! - La I saw you - I
 and me as, the I saw you
 star Ewre and I saw - I saw
 of you in I saw of Ewre - Ewre
 and Ewre of Ewre. I saw
 and you was. 1. 2. 3. I saw
 of you in I saw? I saw
 the I saw the I saw - I saw
 you saw at the you found Ewre
 was of Ewre. I saw Ewre
 of I saw - I saw Ewre
 and you saw the I saw
 the Ewre - Ewre

Jan m'ltend: Jan boad' de Jan
 Linn m'ltend Jan m'ltend m'ltend
 Jan m'ltend -

Hoorvond hi 's Oorvond Eorvond
 een Jeldy? No. 10 1ste Land.

~~Jan m'ltend~~ Jan m'ltend
 hi' m'ltend Alfavond - m'ltend 100
 Dals - Jan m'ltend m'ltend m'ltend
 m'ltend - m'ltend. Jan m'ltend
 Oorvond m'ltend - ~~Jan m'ltend~~
~~Jan m'ltend~~ - ~~Jan m'ltend~~
 Hoorvond Jan m'ltend Eorvond Dals
 m'ltend m'ltend Jan m'ltend m'ltend
 44 Jan m'ltend Jan m'ltend
 12/ for Jan m'ltend - Dals m'ltend Jan m'ltend
 m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend 12/ for
 Jan m'ltend 12/ for Jan m'ltend - ~~Jan m'ltend~~
 Jan m'ltend Jan m'ltend - Jan m'ltend
 Jan m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend - Jan m'ltend
 m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend
 Jan m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend
 m'ltend Jan m'ltend m'ltend Jan m'ltend
 m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend m'ltend

Var blivde: saa skal du have den
skaf at du skal have her en
Tugt, der skal have den Tude med
en Bort og ved og ikke offeret
saae Drikke, end naar det regner.
Hun blev da til Gæstherind, hys-
kan og plai a Pigeensom Tiden
og end nu den Dag: Dag, bliver den
om med den røde, Toph-pinn pas
de vad die paa da hua daghed og
piker med ~~den røde~~ ^{den røde} Pigeensom
for ~~den røde~~ ^{den røde} under hua Drikke. ^{Stallepaken}
_{med den røde}
_{Dag}

Om Gæstherind - 188

Her kommer de forkeide Tale i en flou
Dag - kan i Ordet med en anden
de Dikter - Sallige, saa de ikke, og
forve de floude paa Børnen her Drikke.
Manden get ind foraf paa Laddere, paa
Tus hvide offer ^{med Blau} men fik ingen - Gid
paa ^{med Blau} end nu at være i Drikke.
Tom hithad paa en flou Børnen her
Drikke, men end nu den Bort, at give
vilde lufte Børnen, som paa
forhæll Tom men Gibe end de
Ander Dag ind i sin - Lagen her
Ladder - end nu i det sidste Drik
en Børnen - Tom i Drikke

midde Janne for de Grentz - Menne ^{for}
 had just for - Andan gang
 Lyntun fordabest r. p. - Menne
 vint - ^{for} 2000 had ^{for} 2000
 kule de ^{for} 2000 - men deffay
 de - B. r. gang - Tolun
 stant in B. r. de de forer fund
 of van Baalst, van ten ^{und} B. r.
 vint. A lader fun of den B. r. for
 gien van Arman for de B. r. vint
 is - ^{for} 2000: Jan be de vint
 fun de for vint van de de for
 is flitend ind D. r. vint. ^{for} 2000
 vint - de lader for of Jan
 vint -

10
 Den Laven Jan Joubt B. r. vint, en
 Janne = for deffay 2000

for of forer Jan Joubt B. r. vint, en
 van Jan - lader affidit for B. r.
 en for B. r. - en deffay Janne
 vint - de deffay de vint of Jan
 vint vint - Jan gien of lader of lader
 Jan forer Jan for en B. r. vint of deffay
 de Janne vint: B. r. vint - Jan for
 de Jan de ^{for} 2000 med vint
 en Jan en vint vint. Janne -

gan -

Saat en Byggen die so far de wiffen
gan over med over tamen - Jan
Klaam byen: - Over med 3 Med. Juis
smalle der, later: Jan peddler
gan die lande Jan Galman der
de - Nildalagh Juis - men
Bykrom fjad med, der de vor
over den liende de gan out - de Jan
ban Juis med den men vandt de
ten Juis Jan fjad - (de by de - Juis
3 Daler) - 5 Man over de de den
men de fadde, med de over viffen

RECEIVED II.

Om Juis Jan Katter de 3 Byggen de
gan -

Der over en fader Mand hende hende: an
den over de Byggen Bykrom - Jan
fader an over de fader - natten, fader
Katter de - de fader over Galmanen
over de fader, fader over hende at fader - de
de de over med, de fader over med
de de over med at viffen fader 3 fader
men de fader over tamen - fader.
an Engfjodde Juis fader de - fader.
Bykrom over fader de over an fader
men de fader fader fader de
3 fader over fader fader fader

(Beakke.) Oue Trauwteygen Jan waeter Com
lee Gannand etc, Jan Jan de ander Soetlede
(Cotragimel)

Der nar augang an Trauwteygen Jan Julede van Ghoude
- Oue Thoru Jan Jan waeter aencomen
- die Gannand / Gortrad]: "Het die gins and, die Jan
van die indat Soetlede dit, waer dat leue Fleue,
Jule de, vatte die? Maake Com etc. Trauwteygen
Jan Julede an dailig Jeyge. So Jan waer 't aar waer
gins gan die Trauwteygen forak Julede, - gits es
gins y litten - Com an gl. Mand: "Jes y Gortad
die for Norn? Ar, die Jan Jan die Jeyge an
Allegant - Die mig die Eim, Raupen de Julede
nue shad. for etc. - Jan forke leue die Julede
Mand die: die Julede for. Jey geans at elulle
an der Julede
van waer Julede Julede. Eue Julede an -
etradie van - Die Jan die etc. Julede of die
Julede Julede? + by Jan Julede Jan die Mand y
Julede Com waer etc.

(De Julede die. at for shad. - Julede y Julede
y Maddey - Jan die de Julede, geerde in Julede
Julede Julede for - waer waer - "Julede an
Julede y Julede Julede - an Jan waer Julede die Julede
die, Jan? Jan die Julede Julede etc.)

of f... ³ f... ⁴ f... ⁵ f... ⁶ f... ⁷ f... ⁸ f... ⁹ f... ¹⁰ f... ¹¹ f... ¹² f... ¹³ f... ¹⁴ f... ¹⁵ f... ¹⁶ f... ¹⁷ f... ¹⁸ f... ¹⁹ f... ²⁰ f... ²¹ f... ²² f... ²³ f... ²⁴ f... ²⁵ f... ²⁶ f... ²⁷ f... ²⁸ f... ²⁹ f... ³⁰ f... ³¹ f... ³² f... ³³ f... ³⁴ f... ³⁵ f... ³⁶ f... ³⁷ f... ³⁸ f... ³⁹ f... ⁴⁰ f... ⁴¹ f... ⁴² f... ⁴³ f... ⁴⁴ f... ⁴⁵ f... ⁴⁶ f... ⁴⁷ f... ⁴⁸ f... ⁴⁹ f... ⁵⁰ f... ⁵¹ f... ⁵² f... ⁵³ f... ⁵⁴ f... ⁵⁵ f... ⁵⁶ f... ⁵⁷ f... ⁵⁸ f... ⁵⁹ f... ⁶⁰ f... ⁶¹ f... ⁶² f... ⁶³ f... ⁶⁴ f... ⁶⁵ f... ⁶⁶ f... ⁶⁷ f... ⁶⁸ f... ⁶⁹ f... ⁷⁰ f... ⁷¹ f... ⁷² f... ⁷³ f... ⁷⁴ f... ⁷⁵ f... ⁷⁶ f... ⁷⁷ f... ⁷⁸ f... ⁷⁹ f... ⁸⁰ f... ⁸¹ f... ⁸² f... ⁸³ f... ⁸⁴ f... ⁸⁵ f... ⁸⁶ f... ⁸⁷ f... ⁸⁸ f... ⁸⁹ f... ⁹⁰ f... ⁹¹ f... ⁹² f... ⁹³ f... ⁹⁴ f... ⁹⁵ f... ⁹⁶ f... ⁹⁷ f... ⁹⁸ f... ⁹⁹ f... ¹⁰⁰ f...

systemt för den Dravning, som ännu icke blifvit be-
traktad, skal romogen ägga samt Bostäder. Erat
vinn i sig skal sijn det, icke skand: icke skand för
hvar en all Myr 3 Brader som ja skand
den, 100 ^{eller} 200 ^{eller} 300 ^{eller} 400 ^{eller} 500 ^{eller} 600 ^{eller} 700 ^{eller} 800 ^{eller} 900 ^{eller} 1000
fkar Oberver; una ^{för} ja icke 3 Eller, som som
angår för, samt som ja vil - och som sijn
att det vil som. Älymer 3 som af sig 2 som
med. den. Ja then affrid - och andra - 3 som
i det i skand sijn - det. Skand för, affrid.
Men som som i skand som som i skand
med Nordmanen 3 som: som skal de som?
icke skand land - och skand som skand
som som med icke. skal de icke skal de icke
med som som icke som skand som med.
Ja, ja Nordmanen, icke som med land som
sijn icke med icke; ja skal med icke som skand
3 skand 3 skand 3 - Den skal de icke som
Erasmus med skand af skand 3 som skal de
Erasmus sijn som som med skand med
Jule skand. Den Erasmus som med skand
som: skal de: skand 3. Skand som med
som skal de med ~~skand 3~~ som som af
skal de. Den skal de som skand 3 som
skand som icke skand som med skand

Feilpagingering: s 23-28 finnes ikke.

King of men for de fan fand vantort. ^{23 - 27}
Lige - lige fand Lige. De blev de
Lige is glade

L. du taler ^{Thaan} ~~hald~~ ^{hald} ~~hald~~ Lige

deres 3 Mændes om en Edergaard - den fogde
der: for fan straks fide: Jovon!! "Det fide er i fan
den fide der Lige. Lige efter fan Lige
Lige! fide den Lige, og fide den fan
fan ved det der en Mændes. den fide den
et mange Jovon der. Lang lang Lige. fide er
Lige den ^{hald} ~~hald~~ ^{hald} ~~hald~~ Lige. den fide fan
Lige er for en Mænd fan fide den Lige
den: fan fide der er fide den Lige
Lige: Edergaard og fide: fide fide
Lige er fan fide den fan fide den fide
den Lige er fan Lige den Lige. fan
Lige efter fan den er fide fide fide Lige
fide den fan fide den Lige. den fide
fide den fide fide fide fide fide fide fide
Lige: men det er den Lige!! den Lige
fide den fan fide. den Lige fide: den
den er fide fide: fan den er fide. og Lige
den fide. fide den fide fide den fide
fide den er fide den fide og den fan, fan er
fan den i fide den fide fide fide fide
er fide den, og den, for fan fide den

Buzzell (et James Ramm) sans accord
 et non pendant et par Walden; Dyrce
 Remontant. Gros et par Walden?

Fransfort journal. Nr 12.

Our Nordmunt, journal. Nr 3. Walden
 journal. Nr 9

Duval, Steele par Luzon. Ramm
 un petit Walden : Dr. Ramm.

Walden Walden aller Walden et Walden
Walden.

Fo tykke eventyr

- 1) Des Teufels Tabackspfeife
- 2) pendant til "Smeden som de ikke tier
de Slippe ind i helvede" samt
til Gædderisørdjævelen (Af. Rouss
i Brev på helvede)

fra Westfälischer Bauern-Kalender
für das Jahr 1885. Fünfter Jahrgang.

(Fæt af DM tall)

Er: „Ich lobe un swäre et di!“

Sofort ergriff Daleid die Scheere und trennte die Nähte auf. Es war 6 Uhr Abends geworden, als Anton aus der Zwangsjacke erlöst wurde. Er großte zwar seinem Weibe eine Zeit lang, kam aber nie wieder bedrunken nach Haus; — ob es der Eid war, — ob es das Bettlaken war, welches er fürchtete, — er trank nicht mehr. Darum laßt es die Weiber nicht hören, was ich hier erzählt habe, sonst werden sie nächsten Sonntag alle ihre betrunkenen Männer ins Bettlaken einnähen. Und das wäre doch schrecklich!

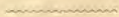

Des Teufels Tabakspfeife.

*cf. Linnrock Märchen
nr. 76 (pag. 352f)*

In einem Dorfe saßen an einem Sonntag Abend die Bauern im Wirthshause zusammen, der Unterförster Jambs, ein lustiges Haus, in ihrer Mitte, und redeten von allerlei; endlich auch vom Teufel. Hast Du denn den Teufel schon gesehen? fragte Einer den Andern. — Nein; Du? — Ich auch nicht. — Aber ich habe ihn schon gesehen, sagte der Förster, und schob die Mäke auf's Ohr. Ich will's Euch erzählen. — Ruhig, ruhig, der Herr Jambs erzählt; sie hörten ihn alle gern. — Lautlose Stille.

„Ich war am Mittwoch vor acht Tagen auf der Jagd gewesen, und ging eben durch den Hohlweg hinter'm Walde, als ich einen großen Mann auf mich zukommen sah. Er hatte einen breiten Hut auf mit einer Hahnenfeder; unter dem rothen Mantel guckte ein Pferdefuß und ein Kuhschwanz hervor. Guten Tag, Herr Teufel, sagte ich. — Guten Tag, Herr Jambs; wo gewesen? — Auf der Jagd. — Was geschossen? — Drei Schnepfen. — Was hat er denn da über dem Rücken hängen? (Er meinte mein Gewehr.) — Das ist meine Pfeife, Herr Teufel, sagte ich. — Ich möchte wohl einmal aus Seiner Pfeife rauchen, Herr Jambs, ist sie gestopft? — O ja, Herr Teufel, nehmen Sie nur gefälligst die Spitze in den Mund; ich will gleich unten Feuer machen. — Aha, dachte ich, jetzt schaffe ich ihn auf einmal aus der Welt. — Ich drückte los, — es knallt — und was meint Ihr wohl?“ — Gespannte Erwartung „Er spie mir den ganzen Schuß Schrot ins Gesicht und sagte: Pfui Teufel, Herr Jambs was raucht Er für einen starken Tabak!“

und es starb auch sonst Niemand auf Erden mehr, weil der Tod auf den Birnbaum festgebannt war und seine Wanderung nicht weiter fortsetzen konnte.

Für den Teufel kam aber eine traurige Zeit, denn weil keine Menschen mehr starben, konnten auch keine in die Hölle kommen. Er hielt mit seinen Dienern einen Rath, was zu thun wäre, um den Tod vom Birnbaum zu befreien. Nach langem Hin- und Herreden rief endlich Einer: „Ich will den Tod befreien und zugleich dafür sorgen, daß der ganze Jahrgang Menschen, den wir verloren haben, wieder ersetzt werde. Mächtiger Herrscher! Baue mir ein Haus auf Erden, ich will Branntweimbrenner werden.“ Unter Lobsprüchen und mit Erlaubniß des Teufels fuhr er zum Schmied und beredete ihn, den Tod vom Baum herunter zu lassen. Der Schmied that es unter der Bedingung, daß der Tod niemals wieder kommen dürfe, um ihn zu holen. Der Tod mußte nun zwar den Schmied in Ruhe lassen, aber mit Hülfe des Branntweimbrenners und seines gefährlichen Getränkes war seine Arbeit wieder in vollem Gange und er holte das Versäumte bald ein.

In leibhaftiger Gestalt gehen der Tod und der Teufel auf Erden nicht mehr umher, aber im Branntwein sind sie noch heute zu finden.

In ein Wirthshaus in Westfalen lehrten zwei wandernde Schlachtergesellen ein, um Nachtquartier zu halten. Es wurde ihnen auch eine Schlafkammer angewiesen. Beide schnarchten während des Schlafes so gewaltig, daß der eine mit seinem heftigen Schnaufen die Kammerthür aufmachte, während der andere ebenfalls so stark schnarchte, daß er dieselbe Thür wieder zuwarf. So ging die Thür die ganze Nacht auf und zu.

Ein Handwerksbursche, der sich an den Feuerherd eines Bauern gesetzt hatte, erzählte: „Auf meinen Reisen in Indien habe ich eine große Gemüsepflanze gesehen, welche einen so ungeheuren Umfang hatte, daß über fünfhundert Menschen darunter Platz finden konnten.“ — Dirk, der in Amerika gewesen war, erwiderte: „Und ich habe in Chicago einen großen kupfernen Kessel schmieden sehen, an dem dreihundert Gefellen arbeiteten, welche so weit von einander standen, daß keiner den andern klopfen hörte.“

„Wozu soll man wohl einen so großen Kessel gebrauchen können?“ fragte der Handwerksbursche.

„Ja nun, war die Antwort, um die große Gemüsepflanze, die du in Indien gesehen hast, darin zu kochen.“

Zu dem berühmten Hufeland sagte einst der Fürst R.: „Sie sind ein kundiger Arzt. Sie kennen den menschlichen Körper so genau, daß sie alle Krankheiten müssen heilen können“. — „Es geht den Ärzten, erwiderte Hufeland, wie den Nachtwächtern. Wir kennen wohl die Straßen genau, wie es aber im Innern der Häuser aussieht, können wir nur vermuthen“.

Marickem sayde aet'is he' katta:

"Naa eyh die woyle dy. P. k'ijil!"

"Pes = Pambol! the k

Om en Mands Tale & Gebarder

„Hans er ^{saar} sad, at Di kan
sipe sod Mælk u' Rova
paa'u.“

Meningen er vel : „at du
siper ^{at} Hans Rumpje gode
sod Mælk!“

to gauge, is better furnished by most
kinds of 5-r

3744

Gader.

Svart Jakt
 Ravi Mat
 Stainingi og Erfud

1. Múca
 1. Njún 1

Givninga þo eða jögn Jöng
 Au þinnu blifja þi
 Ginn Mann kann ma blafjör.
 Au lag: blifja mi —

1. þu Mann þann þeirad Grifan
 þu er Jöng; maður þinn ma
 et blifja þi: 1

Þú kann þi þi þi þi þi
 Þú ma þi þi þi þi
 et þu kann þi þi þi þi
 þu er et þi þi þi þi, ma þi er et þi.
 þi þi þi —

1. Þu er þu er et Grifan,
 þu er þu er þu er et Grif.
 þu er 1

Li Pöran aa i Skronya
 Sjy Sattan aa i Ramey

f. en sam videt zora en Jost
 med Bjeldt f. gross B. Skronya)
 Jypan og Manden hif samma
 6 loiter :)

⁺ ⁺
 Ly har de,
 Ora du baidar du

f. Marnak :)

Dai Ufrosti aut iiz de Ufövir
 Uv : Gravdoggan aa andi Gravvälla

f. en Ufrost Mand, In tad i
 ei Grav under en Gravlöva
 og Jypan aa Siggas i fövle
 Unger :)

⁴ ⁴
 Stak luv ogvule Marn Jan luv 'Ej' Ma-
 gen fram fimer
 De jagrope Jan fimer breni Marn
 aa Siggas' au rime.

f. Nij Bjeldan :)

Der paar en jünd von Gaiaroberg
 Da gjoir ut öra ut jär-
 Ego Ja sagt sag jündens Namn
 Den gjetter de iulje i Dag.

(: "Dag")

Der pund et like lavi lamb
 E iulje de me mi Enitan jand
 D. sun plau^a
 aa iulje g^a
 D. lau pilje aa iulje plau^a

(: "Pürra")

Da Jög Jielv Dagen aa leas ingu Klaurapann

(: "Diel")

Kaant over Rinnaffilla,
 Enit Ejem de alla.

(: "Torv der moler")

Et gagnalouff av
 Kola fuvir of an Copen ur.

(: "Fotoren Jökal")

(Pibersjö Gaarls)

Åa Lammis na hua Nallan
Åa Lyllan na haa Era
Åa Jugarin naast boots
Man Tunira gjel i Sten

(: Yfvarlitarua over det ræle Jær ?)

#

#

En skann Jogh i Skij
En rifa Næi i Røj
Sinn Janga
Sinn gunga
Lu sullan alla.

(: To:)

#

#

x Malen x Malus quar
En Ingo firå

(: Lu Ho Jær malles)

#

#

Et lita fjell Jær, lakje fo Jøl

(: Mallesing?)

#

#

Lu Ring i Boudus Gaar
Jær flere Gaar
Jalla Joudan Jær Jær

(: Jæppfablan)

Fræmmer en Klig.

Mittle ena Jæn en Mjølgaanfi

Alta gæn Jæn en Þigð. (Jænau.)

‡ ‡
Oss Daggin a a fúest a Þjot en Þilo
Oss Maatta þauar sa gæyð Jæn en unðru Þilo

‡ ‡
De ragar un ragar
Oss Jægr Jandt alla Jæn Daggar
(Þroglan.)

‡ ‡
Þjofa Jæn Þjofa þe
Þinnau oss Jæn
De bringga oss, De bagga oss
De unta oss a þ Barn
(Þryllunni.)

‡ ‡
Mjott iða Maanan þjæin
Mein Men na sin strand
þa Þoss Jæn
Oss þu þjæ Loma
Þor Linn lagðes
Þor Joadru klaunna
Þor Eða handua (Lant.)
Þor Malua nun oss Jæls Hara
(Þryllunni.)

Jaanijest
Ejohrijeg
Rogur alle Daggu.

(Jönnu)

Ull ogjís ían Domaní Grani
Rihta sig ingan Ranni #
Daa fan sig fjúingandú Einge
Et þú þog jóng.

(Gu i Eirofara þest, þer þúðð
þest þe sig með ein Guat; þaa 7 þgl.
langur i ein þog)

Og me dani naime ma au
Rihta þuaimon eller Solan grani

(Þaxu)

Ea e la þau þau i elvri þogru
me Enit þat þau?

(Gllat þaa Þaggu)

Dini Þöggu, þer aðla me að Auðu.

(Rogþúimur Fjörur)

De hiþar ma laarai,
Litter oute Laarai
Ea laarí þau Laarai.
Munvilja þuaim þau

(blis)

(Jönnu)

Brevet 23/12 68 Hver Forstmaster. P. Chr. Ashjærnsen. 42

Fra mere et Aarstiid siden til skrev jeg dem offter
Forsøgende og beskrev et gammelt Sagn eller
Eeventyr som en Brøns Tid til videre

Alenda jeg haves hele Tuden haves ventet paa
Svar og ikke haves faaet noget til denne Tid
Saa haves jeg haft forskellige Tanker der om-
enten at deres Videndit eller at Stykket var
saa ringe at det ikke var verd at Gjæ et Ord
der paa. -

Jeg gjænde mig den Vinage og gik lige ned
til Postambureauet Helgøil og Betalte Fortoen
Postambureauet Samstedts lovede mig at
paa 3. Dage der efter skulle Posten rejsi
Syd med og skulle Brevet inlæggis i den
Ihr bliver saa ofte Flugt over at Brevet
Saa bliver der Indlagt og Betalte ikke kom-
mer til sit Bestemmelsested.

Saa vilbeder jeg nogle Linnier i frødom som
Svar paa Venstændes.

Jeg haves det Glæde haat til dem at de ikke
tagt Venstændes til Fortrydelse.

Saa for bliver jeg med agtelse og hengivenhed
deres alttid forbindne.

Postlinien i Dorsø den 31te
Septembris. 1868. -

Ole Hansen Postlinien

Tit.

Herr Stromstedt. T. Or. Andersson

Boudopaa Touffu. Andersson -
Likke von sen. Herman sky
 ; Præstania

Herr Stromstedt

Lijliffe fruun og fruunde
 Og Gjæstet bærnde,
 Lijliffen gæd fru og fæd sig Mand
 Og Gjæstet fæd og bær.

(Sonas)

#

#

Fær ræst fæa mangen Mand forbi
 Oka Merrigstofen delragkar
 itor øjst flara fjundra Gæst forbi
 Oka Stugjan gæa Stofen agla
 Nor gæ Hanstein
 blæ mif af fæu
 Som min Pæda Mand fæd ælla
 fæu færtigt æt Mand.
 Fruun Stigens Rand
 Et Stigens Pæu mon fælla.

(Randu Hans Torren Gjæasen)

s. 45 mangler

Asgaardsreien.

Den vilde Jagt er i Norge kjendt under Navne, som bærer tydelige Spor af dens Oprindelse i Hedendommens fjærne Tider. Asgaardsreien, Asanerfæden antyder at de gamle Guder, Asener, sage Dødt i Fogt, enten det nu er for at vække Kiv og Strid, for at skjenke Gier, for at modtage Offer eller føre urimelig havestredte Skarer til Væltal. Navnet Julekreien eller Julerieien angiver at Fogt er bundet til Juletiden ligesom i andre Lande hvor ogsaa Skikke og Lige endnu ^{vide} har sin Oprindelse fra Hedenskabet.

For det iøvredt Gie falder det vistnok ofte vanskeligt at skimte Gulddommen gjennem den Forklædning og Forvanskning, de skiftende Tider, især dens første kristne Periodes Passeri mod Hedenskabet, har yfört den og ladet den overgaa; men mangen Skik, mangen Lige og mangt et Lagn viser dog den Dag i Dag,

at Aaskoen havde staaet allfor dybe Rødder paa Nordboerne, til at den fuldkommen skulde kunde uddyldes ved den nye Lare. Men at Kristendommen ogsaa gjør sin magtige Indflydelse gjældende paa Fogarnene om Aagaardoreien, viser sig tydeligt nok af de enkelte aldegamle Trek, som ere blivne staaende ijsen. Istedetfor Gudestuen fare forsmættende Hæer og Djævel gjennem Sukker. Allesteds Hedningernes Forestillinger var der uden Tvivl med i Toget Einherier, salige Stander af Helt, som Odin havde taget til sig; men i den kristne Tid kaaede Selvmordere, Drukkembolte, af Døden betrevne udtøtte Bøin o. a. v. istedenfor Heltene. Af den smilde Frig (Odins Gemalinde) blev der en hul Hælder med Hæb. Det som ikke lod sig fuldstændig udtøtte af det gamle Billedet, blev fremstillet som syndigt og forføreligt. De gamle Offer opgav man heller ikke ganske; men de indskrænktes til de Hornbaand man lod staa ijsen paa Agerne for Gudens Hest - mütigens er Hornbaandet som Juleaften udtøtte for Fuglene et lignende Offer, hvis oprindelige Betydning er gaadt tabt - og til de dekkede Borde med Mad og Drikke, som Fogarnene beretter, man lader staa ijsen efter sig i de forladte Hæser, som regel-

nessig beriges af Asgaardsvien. Alene i Sagnene om Thrund sidføres og omtales Offerhandlingene. —

Asgaardsvien er ude at færdes til forfjellige Tider oftest om Natten, især Thursdagsnat, men dens rette Færdingstid er Juleen, nogle Tider paa Vimmersøndag^x til Trøttendag, men almindeligt fra Juleaften til Trøttendag. (i England: twelve nights), den Tid, da de store Gilder og Driftkølge holder omkring i Landet; om Julekvelden og de tre Julenætter er den især ude.

Det er en stor Færd af Mænd og Kvinder som ride paa snare hulsorte Heste med Hvide, med gløende Stange og Hindebitt, med skræmlende ranglende Ringvidster og Ladetøi. Rykkerne skriger og hujer, bralles og kiver og Støien af Færdene lyder langt bort i Natten, for man ser dem.

I Thulemarken, Sahredalen og flere sydvestlige Egne af Norge rider Guro Asgaard, som ogsaa kaldes Rumpiguro, Guro Byrso (Bis, Hjømyr) Guro Byrsoerova, i Spidsen for Færdene paa Hesten Skokse eller Hjerstaug som den hedder i Viren hæn skildres almindelig som stor og fal med en lang Nove (Hale).

som Nole[†] Vimmersøndag, Lørdag før Jul, fjerde Lørdag i Advent.

Manden paa Skarperud i Hvideseid, som saa
 Isgaardsdriien hvile og holde sig lystig med Dans og
 Spil i Skarperudjordet, sagde hun var vov som den
 veneste Jente min stor og avar af Væst. —
 Frøiden Hålen selv har hun ogsaa det tilfaldet
 med Hildetron, at underjordisk Væsen i den norske
 Folketro, at hun ikke tauler, at der tales om hendes
 Hæle; thi da Skarperud Manden fik se den i en
 Spring i Dandren, havde han ikke sagt: „Gjenn Nova di“
 for baade Gjuro og hele Følget for bort gjensum
 Været. Somme Steder gjælder det ogsaa som det
 bedste og eneste Middet, man ved, naar man over-
 rumples af Fælden, at sige „Gjuro Gjennarsdatter,
 skut paa Nova di.“ —

Somme Steder heder det, at den som ikke kastede
 sig ned, naar han mødte Fælden, blev greben
 og maatte følge med, medens Legemet blev lig-
 gende, og den Bonde, som bor i det Trøg Juletrien
 farer; maa i Juletiden ikke glemme at sætte Kors
 over Hældøren, ellers kan han være vis paa
 at finde sine Hæle skumsvede og halv eller fuldsprungt
 næste Morgen, thi Skriien tager ligesaa vel Hæle,

som Menneſker med og bruger dem, og den fær
aldrig med Lempe.

I andre Egne er det Gyros Mand, Sigurd
Inarensvend, som rider i Spidren for Toget paa
Hesten Grane; men han er saa gammel at han
ei kan se uden Hekler paa Gienlaagene; I Valdes
er det en stor diger Mand, som kalder Thrond
(Jætten Trym? antagelig en ældre Naturguddom for
Odin) I Bergens Stift er det Nökkim, rimeligvis
ogsaa Odin, den øverste Guddom, thi Nikker, Nøke
er et af hans mange Titnavne. Derpaa tyder og
saa de Slagsmaal Drab, Mord og Hængninger som
Asgaardsreien værster og har til Følge; thi Odin
fører de Faldne til Valhal og navnes „de Hæng-
tes Herre“. I Nordfjord er det Starke-Thor selv,
som er Jäteriens Anfører. Efter disse Anførere
følger nu en Mængde af begge Kjøn, som ere
store og deilige, naar man ser dem forfra, men
bagfra ser baade Heste og Byttere ud som hvide
Frøis Oprekter (ricade hvide Oprekter)
Undertiden ser man alene Gyros lange Kove, (Hale)
farende gjennem Løvet, og undertiden sees Intet,
men man fornemmer blot Larmen af Farden.

Den farer lige godt gennem Luft og Løer, som
 over Land og Vand, og saa skarpt gaar det,
 at Gniesterne sprætte for Hestehoven, selv naar Riein
 farer hen over Vandkorpjen. I Fyrisdal handte
 det, naar de sad til Bords om Julekvelden, at en
 Jente begyndte at skabe sig og gjøre uindertlige Fagter
 med Arme og Ben ligesom om hæn sad skrevet
 over en vild og ustyrlig Hest. Det som det var
 faldt hæn baglængs af Banken og laa i Grine hele
 Natten. Om Morgenen kom hæn til sig selv
 og fortalte, hvad man vel vidste, (for Haarbaundet
 hender var fundet hengende paa Thorstempiiben) at
 hæn havde været med Asgaardsriein om Natten.
 De havde været mange steds søgte hæn, og hvor de
 fore, spriedede der Ild og Gniester for Hestehoven
 men varst var det over Fyrisvandet, der gniestede
 det som bare Flint.

En Gut paa Skarperud var udenfor Døren
 i bare Skjorten en Thorstagsnat. Løvnigdrækten
 som han var stod han og lyde og lyde, for
 han hørte en Dør og künde ikke skjønne hvad
 for en Kænt den kom fra. Men før han vidste
 Ordet af det, kom Asgaardsriein ned af Treret.

med Rammet og Skrammet, med Gaak og Hoi og tog ham som han gik og stod. Den satte over Aasen og ideover Gitten forbi Gaarden Piirn ma da Gitten saa, at det bar lige mod Strømmen i Hvidsriidsmandet begyndte det at grøsse i ham.

„Næ, Jesu Navn, skal vi nu i Vandet og da,“ raabte han og uggede paa sig. Han havde ikke talt tid, før det gnistrede under Hestehovene midt ude paa Vandet og derfra hirsede de ham af Hesten en halv Mil bort lige til Lyftestad, som fik Navn deraf.

Hvor Asgaardriin kaber Sadeln paa Faget, er der enten sket Manddrab, eller ogsaa vil der snart blive Mandfald. Hvor Fælden fornæmmer, at der vil blive Slagsmaal og ske Mord i et Drikkelag, der kommer den ind og sætter sig paa Hylten eller Hilden over Poren. Den sidder roligt og stille, saadan og endnu Intet er paa Færde, men skoggerler og rasler med Jernstanger, naar Slagsmaalet begynder og det kommer til Manddrab.

Asgaardriin sadlede saaledes af engang paa en Gaard i Thulemarken, hvor den oftere pleiede komme og kastede Sadeln paa Faget. Efter den Tid blev der

begaaet nye Manddrat, og engang da Folkene vare i Julegilde i Nabolaget, havde Farden eller været der, drückket Glet samt læst over Halvdelen af Julebogen, og i Aarsrunden havde den haengt efter sig en døl Nimsmedöl.

Paa Gaardene Bakkere i Grev Talsmarken pleier Farden at hvile sig ved Sundsbarmavandst bager den Brød.

Förövrigt bager den ogsaa hvad den behöver af (Klebsfoder, Bröd, Smör, Öl o. s. v. eller hvis det er bagejt eller rajejt Söndag eller Fredag (den katolske Fastidag).

En Mand fra Nådalen havde været henne i Hjørdal. Da han gik hjem om Natten hörte han Lærmen af Sogaardorien. De trakkede og klagede over at de vare süttne. Men Guro sagde, de fik give sig tilløbs, naar de kom til Nådalen, skulde der blive Rand baude til Mad og Foder: "for der var fredagsbaget Bröd og söndagsrægt Hö." Da Manden hörte dette, vilde han bage til Ruens, men Farden var lige ind paa ham; han sprang derfor af Væn, hastede sig baglængs i en Bakke og slog Armene ud. Da Farden kom did, kunde den ikke komme forbi Korsals Signatur som hans Legeme Lannide — maatte vende om og ride en anden Væ. Imidlertid for Manden hjem det forstodt han kunde og satte Kors baude paa Laave og Holter.

* Hvis det ikke
er korrekt over det

x
På Chilles By

I Flaa af vore Fjeldte-fægl. Vælders, Hellingdal, Gudbrands-
 dalen o. s. v. sætter man det ogsaa her meddelte Sagnet
 om Per Gynt og Hvidbjørnen, som bankede og bankede ind
 x Troldene eller som det heter i Asbjørnsens og Moes Norske
 Folkeeventyr "Kjællen paa Dovre," i Forbindelse med
 Julekvænet. I Vælders fortælles der saaledes, at en
 Julekvænet kom der engang "stakket" Soldat ind paa Gaarden
 Kvamme og bad om Hus. Men Manden svarede: "Gjød
 bedre os saarsandt, vi have ikke Hus selv for Julekvænet
 kommer her og vi maa selv flytte ind i Fjænt til Natten."
 Soldaten frygter ikke Kvænet og faar Tilladelse til at blive
 der med sin Hvidbjørn. Forresten er Gangen den
 samme som i Eventyret. Soldaten kryber i Skjul og læder
 sin Pistol med en årsst Lovsknap. Om Natten kommer
 Kvænet ind og sætter sig tilbords og Thrond i Høvedet;
 men før de begynde at spise gaar de frem den ene
 efter den anden af Følget og offerer til Thrond. Da
 alle havde offeret tog Soldaten, i sit Skjul bag Ovnen,
 op Pistolen, sigtede og skjød Thrond i Brystet, saa
 han faldt ned af Banken, og idetsamme præsente han
 Hvidbjørnen paa Følget. "Dette offerer jeg til Thrond,"
 sagde han. "Det blev stakket jule paa Kvamme i Jar,"
 raabte Kvænets Folk i Munden paa hverandre, idet de

skyndte sig og bare Thronen ud gjennem Døren.

En anden Sagnetreds som man hist og her i Valdres og Hallingdal sætter i Forbindelse med Asgaardsræien, er de Lysnare Reiser som der ogsaa er meddelt et Exempel paa her i Fortællingen om Johannes Bliissum. Det er ogsaa al Rimulighed for, at det er saa; thi i Julealen som i en Fart fører Johannes gjennem Luffen fra Njøbenhavn til Naage vil Jakob Grimm gjenkjende Odin, og i Julealoberget søndrende Porte og Mandende Lyskin, Glandren af Gædernes Tale i Valhal. —

I Bergens Stift formur Sagnet om Asgaardsræien sig tildels anderledes. Den heder i Sogn ligeledes Julekæien men i Spidsen rider Nøkken (altså Odin) paa sin sorte Hest, efter ham kommer gamle Lensmanden paa Galsøien, en stor fat Mand med Bjørneskindshue paa, bekjendt at sine slætte Gjærninger i Livet, og af alt det Sjøgeri, der huserede, medens han laa Liv, og blev begravet. Han stødte til Farden ved en stor Oase ved Præstegaardsrødegaarden, hvor han havde været med og flyttet Mærkestenene (Grandestjile)

I den Oasen har flere Mærke stuet, at det har

brandt, som om den stod i Gys Lue; men Ilden var ikke som vor Ild, den var mørkere og rødere.

Af Kringlevandet kommer der op to Jenter, som have drevet hvirvandre for en Guls Thyld, og stode til Færden. Den ene var fründig (sprugt-sommelig) og skulde til Nölen, der den anden traf hende og skjød hende ind i Vandet; men hin søv denne med, saa de begge drückenede. Efter disse følger en Prække af velbekendte, navngivne lidelige Kvinder, Barnemorderker, Ildtyrningsmand og Skjælflyttere, som alle stode til Færden paa bestemt angivne Steder. De reisde med stort Dønligesom af en svar Drift, nedgjennem Dalen forbi forskellige Gaarde til Dalsiren, hvor de holdt Lands og Livet. Ved Maltbakken standte de, hvor det er skilt og brat; der traf Halvor Bringdem, og han blev saa red, at han lodde sin Klare og Gød, at han skulde give en Mal (en Skjypp) Horn til de Fattige. Trellen-Dagen farer Skrien nordøstfor iggen med 1/2 Klager og Givnsked (= Gledinke-Brandevinsstænke og Hørlighed) og tager med sig Folk, som oreudenfor Skovene og paa Væen.

S. 52 mangler

S. 172 mangler

Vise

diploma ei Varringspunta
i Hov Hallingdal

Maddet af Punder Rasm.

1. Da stent aa vara Jenta
 i slik ei trabel ti
 Han far so aafte venta
 han vit ikkje kos det bli
 da mang ei dringsom Naat
 aa mang ei trabel tinn
 da ha e aafte taat

2. Ei stund lig aa vakje
 Te Klukka nia a
 eller deta a Charsakje,
 da Ingjuv soalle mag
 Da vit ikkje kos det gaar,
 Ika e her leugje venta
 aa stund aker pea etar

3. Ja stund lig a vakje
 Te Klukka eller a,
 den gaar e ~~net~~ net or Takje
 aa sit aa vosome me
 So rusklov e mi ti
 e rit daa stundam gruvla,
 te naatte a forbi

Don't know
 your dialect
 rec. with of
 Poulsten Rasmussen

4

Allw far eg iukja saabua,
 for Skilaka gaar hix bit,
 dra maa eg ut ^{te} ~~an~~ kaalus
 fordi e hli ~~so~~ suitt
 E^g syms da dra þou
 þu sunn lig so alinne
 þar mykji tenkji þou.

5

Ja adlo Helgeneta
 daa e drugt for meq,
 E þou daa iukji beta
 þou Lykka vanda iix;
 e lig aa venta þrut
 þanskij da kinde þouma
 ej suertu vaaleu güt.

6.

ita gji de manta Kaama
 þu þas da va te Gviitt,
 da gjalda nok da þama,
 maa þou ~~þu~~ þnartu ~~ut~~
 ita vas ein flitty þar
 þu iukja lagg og aa skriittar
 þu sunn ~~sunu~~ iusti þar

set

7

#^v

Du lita vida slappd ~~sin~~
 ein Vel toa Guta in
 Du liggj sin i Skjold
 aa passa iuggin Tung;
 Rin ~~aa~~ ^{en} fœr lys þu
 Þu þu fœr ^{roð} þu þu þu
 þu ugðu þu þu þu.

8

#

So lig þu snast frö ätta
 þu e skal þu þu þu
 þu eitaa þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu
 e þu so oft þu þu þu
 e þu þu þu þu þu

9

#

Du erva nok ^{aa} þu þu
 aa þu þu þu þu
 þu þu þu aa þu þu
 aa þu e þu þu þu
 Du erva þu þu þu
 so þu in au te þu
 þu þu þu þu þu

#

þu þu þu þu þu þu
 e þu þu þu þu þu

So ta diu ate fjaane
 So har de atte Sparngs;
 Nei sligt a Van te Kræmm
 Spalk di do ande liggis of
 so sto di par ek Raam.

v. Sparngs.

11

Ne Kater slike haue
 da skjina iukye ei
 Di bli rist iukye pløya
 smu e og flisse te fløve
 De tjæmme kor ma je
 mid hak di flik i mæya
 daa vort da sjælda Tre.

12

dje e hak laav te vægge
 i stæmm fæ di aa fri
 Re skuld's Lyta sængt
 omkring hja Gata næ
 ja e skel justt par.
 aa mi daa hak i mæya,
 man sligt bli aldor taa

13

Nei Gata smu e snæptue
 aa flink aa uforselt
 aa frisk og ferm og spretue sprættue
 a Guld aa Ora vord
 ja slika halke e tan
 ma slika a da mæya
 aa fimm. ukvæst par

~~4~~

No furo ey atte vante
 da bli kje tile stik
 So luggji i gar jente
 so vil da falla drukt
 So bia ette Tieu
 Da bli val in te staten
 sun e kurr kalla min
 surd.

Vikta fra in Vasringgjetta
 i Hods Tokdne te etal i
 Hallingdal.

Þor Halvð skilst með tvo
Kjampū aa öðr Hlyðna tva
Stugabole.

Í áit Samværa, so sto i norðri
Gala-forsjólin, nokstíund lenggi
sæ va'n Þor Halvð með,
hva kjami edan der tvekan,
hastigga ein so der þoro skvill silt.
i Septembri. Í desir Samværa
vauks dagrilt tva fl aa Brænde.
vin maas tvekki; da va iucke
suvik þar ^{reit} Le Slog de Beld.
So da þukkar ma ut þva koaldna
das, so þoko tvo Kjampū, ein
voro der, saklas, aa öttas ma hona
Þor-Halvð, fordi en kjami
tvekan tillags, sæ spuldur þor sata
has rätta skulle varda; hva þor
þje völd disse störr þva nokk
heil, men der gavo þva ma
samum Akla

x siggi
ostikji.

Tortegulden paa de Præster, som
 skriver og tegner, som han
 vandt i Aalskjæld, siden
 Reformationen, da Altkirkens
 Niere blev Kasette, som kom
 her til Aalskjæld. den første
 talkeste Præster vid Neve
 Zacharias.

Præsterne

- 1 Saccarius Porsen
- 2 Thorald Hendriksen
- 3 Tollef Munsen
- 4 Truge Altkirkens
- 5 Otter Tostensen
- 6 Lars Paarsen
- 7 Nils Andersen
- 8 Ole Mathisen Engelstrup
- 9 Jacob Hockfleth
- 10 Nils Lund med Kappelens Ribe
- 11 Nils Ribe med Kappelens Thor
- 12 Nils Hoorn med Kappel. Leth
- 13 Hans Niem med Kappelens Hauge
- 14 Andrus Hofgaard med Kp. Thomskens

- 15 Morten Laigle og Kape Olsen
 16 Thore Grotting - Kap. Hansen
 17 Gabriel Stenofsen og Kap. Berg
 18 Kjelstrup, dds i Aul 12te Juni
 1867. Her fandt Thore Kjelsternes
 den første heste & Kaurin og den
 anden J. Trøgers.

Lovskrivere

- 1 Søren Sandbæk
- 2 Richardus Mønstensen
- 3 Jens Nielsen
- 4 Tage Pedersen
- 5 Gaard Schrell
- 6 Thomas Thomassen
- 7 Jacob Dertchen
- 8 Jens Tygeesen
- 9 Christen Møller
- 10 Andreas Jøstved
- 11 Christen Patersen
- 12 Nils Mikkelsen
- 13 Halvor Haardel
- 14 Peter Georg Boll
- 15 Jens Gram
- 16 Peter Ernst Laude

- 17 Per Gude
18 John H. Poppe

Fogderne

- 1 Laurids Thorsen
- 2 Hans Nilsen
- 3 Hans Rugehus
- 4 Mikkel Clausen
- 5 Jacob Lunde
- 6 Christen Christensen
- 7 Hendrik Pettersen
- 8 Lars Jøndes
- 9 Lars Mikkelson
- 10 Casper Rødbund
- 11 Tver Wid
- 12 William Lembek
- 13 Christen Dorph
- 14 Joachim Sæder Dang
- 15 Anders Høstoy
- 16 Jacob Thullius Thams
- 17 Foged Brudrup
- 18 Foged Kars

Året 1590, kom der en kongelig
 Befaling, at hvo elland skulde
 give de Rigsdelene i Skak og
 de Rige hjælpe de Fattigel.
 Da blev en stor stræget blandt
 Alminden for det galt en stor
 en Ad og et Löbel Guds en
 Ad.

Året 1604 var her en stor elland
 hed Gander Ganderen var ved
 i Skotland her blev den første
 Skov i Skots Guld. Han boede
 i Skovhøgen. Den Store
 var en Mand, hed Jernmænd,
 han var euer 120 Löbel-Guld
 og eftersat sig 4 Gitter. Han
 var skiftet Guds et mellem den
 og store Lørdinger. Året 1625
 sked et stort i Skots Skov;
 en Befal, kongen og den Seub
 var rig, han havde en gamm
 mel Prodes hed Stegrin
 Rind. Han leved en løs
 Kompen til at den en Prodes

ihyd. De tomsse hans Sinner 5
vorn i Raad med ham og sine 60
d' hvedt bekræftede hans Gods
vild d' sette Ild paa Gaarden.
Den ene af hans Sinner forhindrede
d' hvedt, d' er nu ild nok
gjort og for det Ord blev han
sarsadt. De 3 blev satte paa
Slegel for Gaarden, som skold
vorn skuld paa.

Historie om d' med Hellingfolk
aars 1638 hvedt en illud paa Sönder
Helling i Porsdal og hvedt Forten
Ingebrøtten, hans aldte Sine hvedt
Johannes; han var en Tyv og blev
ret i Fængsel for Lussmand
Sindere og rindte til Nordhus.
De blev han jidre ynkungt.
Hans anden Sine hvedt Ingebrøt,
gjorde meget Ord hvedt i Dage
Den; belindt atsk han Dorote-
konen Mari Jacobsdatter eh
Skivstik og blev han medfirk
til Domsmeenheden, des gik

6. 60 b 147
han i Taugul sin Livskid.
Den 3de hans Sine hedde
~~Halvor; han gjord meget godt~~
Levor, blev ihjaldslagen af
Herbrand Skindre. Den 4^{de}
hans, Sine hedde Halvor; han
gjord meget godt og blev
drink froeløs og blev jidne
drak i Ves i Thal og blev
gjord indrufer Kirkegaardne
Den 5de hans Sine hed Tolleff
han hadde jare Goorden efter
sin Fader og hans aldte Sine
hed Halvor med Tilvoren
Bibi; han begjerte at stjale,
da han var et lidet Børn
og indholde til ham blev voren,
han blev han opkøbt i en Gylve
indrufer Helling, om var et år
1663. Han stogte et år og
enige Mjød. Hans Gylve var en
stør, da blev Kalvsk Bibi
opjare. Han blev indkøbt en Thal
og 2 Tingor af hans skoon og d. l.

7
61
Forrige af hons Legeme yndt
af Hans.

Hans anden Sin etle Føllepen
Myrdet i Vas, hvor hans Fæder
hvor truffet Jammes Skjæbne og
hans to yngste Sønner Tostens og
Leov blev skrevet til Reservat og
medsendt til Danmark, hvor
de forblev sin Livstid.

Af 1631. Longfordys Aften af
bravde 2 Gaarde fra Rime. Af
1638 afbravde Lørdagene i etle
Bostyger. Af 1663 var udsat
Boud flod som god af Skid
for Lige og huj af alle Bore
udginge. Af 1767 Augusti
ellern riste der hore Grelens
Gyldenløve herudgennem Halling.
del. Han kom her om Tydel
for Dagestent. I Noorke Jammes
af ble af Går i Aals Kiste, her
var da der Kiste, at Dindfolkene
blev vildt om Søndag for Hinnem,
men for den Dag havde de drukket
for Lige, da de kom til Hiskem
om Aften kommen for Dindkiste

Da begynde nogle ugudelige Horn-
 pauler til at bygge og skære i
 Kirken med Sælden og Dauden.
 og skændte paa Præsten og kaldte
 ham en Froskelagfand. Præsten
 togde en Stund og lydde paa dem,
 da sagde han sig sig Gud til
 Vidne og Sæms hele Almuens over-
 disse Ugudelige Mennesker. Sæm
 Præsten da kom her Albert gik
 Højemesteren til ham og bad, om
 han vilde vie dem, men Præsten
 var vred og spurgte, vi da kom for
 rent. Højemesteren mundkygte sig og
 sagde, han fik dem ikke med sig
 sig. Sæm Præsten kom med paa
 Gulost og Brudefolkene kom frem
 at lod sig vie, da kom disse
 ugudelige Hornpauler og tog Brude-
 folkene fra Præsten og førte dem ind
 af Kirken, saa der var Gædnen Løse
 og Skand ligesom der vilde ske
 Allord, ganske disse frem og senere
 tilbage med Sæms og Dauden
 og et Ugudeligket. De lod Brude-
 folkene op paa Hestegaarden

og vilde riids af med dem. Sjige. 9.
Institution lide efter dem og skjenkte
for dem og hvide alle Bønder
folck ind iggen. Prosten var
da meget vild og vilde til at vin
dem. Prosten angav alle Landene
for Biskoppen, for blev de stierede
til Things for mange for vor
mid i dette Daarskab og de kunne
alle i gles Bide. Historie om det
brist til Things.

Det var i de forrige Dage fuldst
af Foringluern, at hore alle de Skulde
gior en vorens Säu, hore 5 rir
stor, som de kaldt gior jän -
endnu men vi gior enjörz endig
20 Sk.

Det 1669 for Hörtthinget frunkun
en fordrückten skand, hed Ole Oppen
med Tilvorn Dackemorgen, han
højlygte Tjogden Christen Christenfar,
hord det hore hord til at tye
drene Gjoorfän. Tjogden gjoorde
sig kore Dig iigen Säu, som sagde
Munden til etthunne, det hore
T alle, for er der Säu gæstke
efskuffet. For blev derum ikke

videre salt den Tid. Og Alminden
 hoved ingen Skuld der, men
 Ole sig selv for sig for sig allene
 stogt for sig selv kendt den Læse
 manden, at han skulde stutte
 Ole i Jern og for ham paa Slot
 det. Ole blev fangen og stattede
 da han var i Sengen og en Sogner
 blev pålagt at følge ham til Slot
 det. 2 af hans Brødre tog sig
 for at stie ind i Bygden og som
 led med sig med en følge alle
 næste og resten efter og havde ham
 igen for at og tog Alminden
 med Hoved igen. Det de kom
 hjem med Ole og var glad og
 frimodig og havde en stor Latter
 der og sigde Godt, vi turde
 tage Alminden.

Stogt efter jul 1670. skikkede
 sig den en Slab. Rytter paa 16
 Almind, som blev indlagte paa
 Alminden. Den Vinstilling holdes
 blev befalt alle Soldater at gaa
 for Thinget med fuldt Geværs
 Lad og Krud og kants Lunte

og alle Ryttene med deres fuld- 11
Bemæstning. Altsaa var undersky 63
med det, ligesom der irdt vore
for Krig med dem. For Thinget
blev ikke inden udsalt, men
Fogden reiste ud igjennem og Ryttene
for telkens til alle Altsaa.
Gav dem Brev til Luusmanden,
at han skulde faa sig Ole Oppen
og de 2 Brødre og skikke dem
alle for at gaa til Slot, som ogsaa
blev gjort. Den ene brod sig
og kom hjem og gik forten, de
to fød igjennem en Stund, til de
fik løse sig med Brødre.
Ole maatte udfatte sin Gaard
Oppen til sine Karton for
200 Rtd. til at løse sig med.
Gaa er det med at skump
med Brødre.

Etar 1563 begyndte en Krig mellem
Kong Fredrik den 2den og Kong rik
i Sverige, som varede i Tetar. etar
1660 maatte Altsaa udreise fra
Landevagt, da den svenske Kong blev
slagen ved Slaget Skerke ved Fredrikstad
og blev gjort for Jæmme etar, den

Krig kaldes Hættekrigen, fordi at
 sine Kræbber var Hætteholder i Størge.
 Åter 1675 var Høsten begjæstet Krig
 mellem Danmark og Sverige og
 varede i 4 Åter som end vi kaldte
 Gyldenløbskrigen. Han var Hætteholder
 i Størge, han var en Fader for Norge
 i sin Krig. Åter 1679 blev et helt
 Compagni Ryttere indlagt i Aalsgaard.
 Åter 1709 begjæstet Krig mellem
 Kong Fredrik den 4de og Kong Carl den
 12de i Sverige, som vandre i meget
 lang Tid og var is til meget Døds
 og de store Skatter, som blev is
 grundlagt. Åter 1712 blev en stor
 Skat, som kaldes Dagokant eller
 Krigestyk. Som aldrig havde været
 før. Almindelig hedsprægt Tagerne
 Læs allekkeloven, hvilke vil kunne sig
 som for den store Skatter som kaldes
 og Byldfolk - der var alle sammen
 give 10 Rd. og sammen 15 Rd. Da
 var Tagerne Skolden som Brøsten og
 Jæger sig indtækte ikke, hvad Folket
 forsmunde, men Brøsten Jæger for
 og sig stens efter hans Ord. Almindelig

vidt ikke for det. Da søgte Fogden,
for sig mig til Prosten. Altsammen var
villeg. dertil og fulgte med Fogden til
Prostegarden, da sagde Fogden til Prosten:
Sagde du ikke, hvad hans Skæbne
var i dagstak og Kirkeskole og jeg skrev
efterså dem ord. Prosten kunne ikke
hvæde sig, Men sagde det var
per hannen. Noget andet blev det
gøttigt, ud 4^d del af den store Skat
sater 1715 den første Sæding efter Oerke
gæde sk allest i Torpe stues. Nu
allene her Jæmmede Blagmissen
ihjaldskat med en Skive sin egen Kone,
han var hende 9 Kvindfolk, da han
han i Sørgen; han blev siden sat på
Stagel på Taudbergens paa Kirke-
rige. Aar 1565 da var Hans Tollefs
Hansen Fogdeprost i etatsgjæld og
Ivend Gata var Lænemænd i etatsgjæld
Tollef havde mange Børn og alle blev
Dreufolk. Hans Kone var en Drenk.
Satter af 8. Sigebal ved Aasen Blaug
Herbrand datter. Aar 1759 i April
ihjaldskat en langked nemlig Helge
Olson Slette paa Ejlvst mellem Vaks
og Haavik i Helgesøskien og havde

140 Rsd. Tolomynt per Gj. etes
 1784 i allehds ihjælfis en Ungkæt
 per Sturleuds fjeld, nemlig Peter
 Halvorsen i Tustukalen. etes
 1784 den 5te Januari ihjælfis
 en Ungkæt nemlig Knud Mead.
 der i Ustvedalen per Hardanger
 fjeld. etes 1786 den 29^d Juli
 druknedes en alleid nemlig Hæ.,
 nemlig Fozgaarden i Ustvedalen
 og fandtes igjw 19^d August. etes
 1776 den 27^d August druknedes
 en Ungkæt nemlig Herbrand Tokkefve
 Leppegaarden i Vas nord i Fjeld
 i en Rlv kaldet Soorn, der hore
 gjældte kuferts af Seteren. Aar 1784
 i Juli ihjælfis en gammel Ungkæt
 per Hardangerfjeldt nemlig Tollef
 Steusen Hammersbøn. etes 1784
 i October druknedes en alleid ved
 Navn Thorð Skindfve Lien i Skime-
 dalen, der hore sig op Tiskegaard,
 fundt hore gjennem Tjen. etes
 1784 i October druknedes en Hone
 nemlig Tidde Kirkedellen, var
 80 Aar gammel, en Katten i Hod
 under Leved kaldet Gundersodan.

den 1766 i juli blev en elland uen-
 dig Johannes Vorppe i Hstedalen
 ihjaldslagen af Tordur pan en Sate,
 Harsedalen Vorppe 9 Hlykta Sa
 af hans Brudren og Drukkep.

den 1776 i juli var en ung Dony
 nemlig Kildud Hildeljen Dony bolet
 ved Korni og fisked, der kom en
 ulgphuleg Steu af et Dyz og slog
 hore ud pan elow, pan han fordr

den 1780 i August var i Haavit
 en Dize Kari Lassdatter. Der bleve
 frugtmanteg ved en kugeding Thord
 Jondsen pan Henspede og hore gik
 ud i Skovloen og druckend sig

den 1789 den 19te juni opbrant
 et lidt Stabat pan Dladjen Skulestolen
 i Haavit. Koneu blev saa afsindig;
 hun gik pan Skovloen og druckend sig;
 fandt igit den 15de juli i Bratagers
 fjordne og blev begravet vorten for hore

den 1789 den 26de juni bob.
 gik en elland Sonid Loberg i Haavit
 fornedilt Sjodm og Hovedvannet
 udpan Skovloen og druckend sig og
 fandts igit pan Bratagers fjordne
 den 22de juli og blev begravet i Kirkegaarden

Aar 1768 bestykt en Kongelig Erik
 Larsen Boye i Haavik, da han ledte
 efter Kendskab. Aar 1801 paa Allehelgens
 dag, som indfaldt paa en Søndag begar
 sig 13 Karle ind i Tjeldst, som havde
 med sig Stakkellie hos John Dotten og
 11 var af Stummedal og 2de fra Gletti
 i Haavik og det kom et Jestrakkeleg
 kom, da de var komne et Stykke
 i Tjeldst begynte der en at vandre
 hid og der andes vid, som de ei vidste
 hvor de var og Statten faldt dem paa
 og de 11 fra Stummedal mente ind.
 og som sig i en Snefon og blev der Statten
 over og 8de kom til Dotten der Dag
 og 2de vandre en bød igennem med sin
 Broder, til han ved Døden afgik
 og mente som ligg i Sneen, men som
 Gyskedt kom som et, som og kom
 til Dotten ganske usked som sin
 Lemmer og disse 2de Afvæde blev be-
 gret ved Hols Kiske, men de to var
 fra Gletti Lars Olsen og Ole Olsen faldes
 ind i vand med Aftunglindem i Taake
 at komme i Bekked og da havde de
 skud og ikke som tungt at høre,
 som de andes, men den Troal gik dem

17
66
ikke an; d. næstle Dikke Jorden
Seral og ingen Gaard som igjen.
Men intet 2. etes derefter, da Soud
Souden Næstgaard gik i Gjæld efter
Alyne, da Gaardt blev det Sled, hvor Lars
Olson var intant med Skil Gaardt.
Den Jungsalden som grundet med
Nordvold h. Jammes Sater, men der
fandt intet af den Lyne, men
mygt af det som havde et bor og noget
af den Souden, men den anden blev
ikke under Jorden. Et 1786 i de
Cember blev den Hovedjoguet i Souden
Soudens opbrant h. Soud i Bøg-
gen fra det det med gjennem Bøgen.
Et 1850 i October opbrant Souden
den som Gaarden Næstgaard, da
Halvor Engbrokken som Soudens Bøgl-
kap var etat, da d. Souden
som Soud. Et 1849 Soudens en
aldrig nemlig Torger Torgeren Soud-
gaarden af Souden som Souden
Soudens Soud. Et 1851 en
Januar 2. d. Soudens nemlig Soud.
Soudens Soud af Soudens og et Soud
Soudens Soud af Soudens
Jammes og Soudens Soud Soudens Gaarden

Tjætte i Høstveden, hvor Frøstner overtog
 blev efter alliotenke gjort udover et
 kirk Dyr af den anden og faaet
 igjen 4de Dagen desfter 1842 under
 Sjægt. et 1842 ans Sommeren
 Drikkes en Kugket nemlig Dyr
 som for Husekongen i Tæst, der
 har ilds ind over blone Minde
 for i den Hæigt et Kønne til den
 Tætte Sater og faaet igjen af en
 Fiske nemlig Høje Grotte, en Høst
 i Blone under Gaarden Rosgaard.
 et 1851 sked et græseligt Allys
 for Gaarden Kvindgaard i Hals
 Hørdagen nemlig Allysden Ole Hal-
 vane der tillige for det kongelige
 Kone Sjægt Skindstætte var for den
 for et aflæs Høje, medens deres udføte
 Dør for i Beggen for Jæmme det
 tillukket Allysden Ladegaarden og tilhætte
 Løve Jællers; nu skal der igen Løn
 for alle dem med mig beriste Velgjer-
 ning, herfor har tilføte hend et
 Høje i Tæstingen med det ene Dør,
 som desfter det Kvindstætte, af hvilke
 det ene herf kendt i Høstveden, for
 Indvolden indvoldes, herfor Allysden
 kjøte alle efter. Kønne for de Løn

19.

67

volden i det Skit og Rind ind i
Stuen. Løgen blev hentet, men
alt forgyves. Konen med Pöden af-
gik den 3de Dagen deceptet, & kvikket.
Tidningen blev hinc forklaret om sine
sammensjete Fildragelse. Pattebarnet
blev bragt til sin Fæster og blev
indsluttet i etrust og blev dunt
for Slaveriet sin Levetid.

Et 1835 i juli blev ind drukkens en
lidet Drog, sin til Johannes Drogelatten
i Calow Hovinden og fandtes —

Toldan Loochikook

Signovea Ures Lages
of

Viser
(af Jørgen Moe's Saml.)

Draugkve

Landsd.

1. Þvíðstjórka

Tone.

E tu ma no an Yolaflan
 Næra Þrumum og fól
 E sakna þje utta for an Övttan Daggum.
 Öva Salkja i Þjörkjá gjaf -
 Mænum þjém og Þregnum Sni falla við

Næ for og fari Þudverbrá
 Þo a bær ni na bær
 Au nafa þes og Þaupmýgrum
 Mæ num þes og þjörki Sni
 etc.

x. 32

Þal i þem i þrum þrumum
 Sni Sattika gjem þrum
 Þe þar þje nððes Övrosþrumum
 For þaum þe þrum þrum.
 etc.

x. 33

Þal i þem i þrum þrumum
 Þi Sattika gjem þrum
 Þi þar þje nððes i Övrosþrumum
 For þrum þe þrum.
 etc.

x Mand

Dað kom eg mig þá Mármuðs
 Þú vori þú fændur í Gó
 Gúð nam þú fáttili þá
 Þau þu þú þu þu þu
 etc. - - - - -

#

#

Það kom eg mig þá Mármuðs, þú
 Þú vori þú fændur í Gó
 Gúð nam þú fáttili þá
 Þú þau þu þu þu þu
 etc. - - - - -

xxx þu þu þu þu
 þu þu

Barnevisur.

Valtu
 Gvo Torjúsdatton

Þetta þetta sig Mármuðs
 Ma langa Ma þu þu þu
 Það þu þu þu þu þu
 Það þu þu þu þu þu

#

#

Þann þann þann þann þann
 Þann þann þann þann (þann)
 Þetta þetta þetta þetta
 Það það það það það

En anden.

Mannen drög sig ud Vrafsdag
joire Jan Sijlen tjung
Tom Jan Jimat aa klaga sig
At Ervaka milt Jan foagga

#

Mannen led si Bojs ran jar
Paa riste Jan af i Jul go Maag
Paa pleit Jan Ervaka, so faldt or Erv.

#

Amurus led Jan ha riste se drig
Stom Jar' en ha Molegruig
Jorvur Ja, en ha Lamma = ^{May}
Tjanna Ja, en ha Eumertog

x Skjere

x Nabbat.

#

Menzur Ja en ha ledje sig Jout
Ola Loeifa en ha Drij & Jerout.

Of en Gil job Bændurifer laupa
 um Rannu av fölgenda kunn.

1
 Rannu Jan lej in i fjölmínna gress
 Mannir, sagde Rannu

Steffa Jan hol, uti Rannu Jan drog
 "Looðim - Bláft" sagde Rannu
 Stór i Rannu þessu sig, for i líninnu
 Stúði ⁺ Stúpli kunn, forint Rannu þess
 Stappa Mannu kunn þess þess Rannu
 Stór Jan van þess o Stúpli.

2
 i þess mi Stappa þess þess þess
 Stóri - - -
 Stór og faar me þessu minni Stappa
 Jan

3
 Stútu þess og man mi Stútu
 Stór þess Jan þess þess Stóra Stóra þess.

4
 Stútu þess þess þess Rannu þess
 Jan þess þess þess þess, þess þess þess

5.

72

Kroftur gjör og me mi Caan
 La Jan maan Jan ofte se Allouer flaa.

6.

Hollann gjör og mi Couge
 La Jan maan Jan ofte baude lefi og fjonga

7.

Joutin gjör og min Skoot
 Diu kala Jan mygje, de i Eji Alt gott

8.

Aa gamla tjenniger gjör og mi Caan
 Diu slugga Jan ofte si deffe ubi thau.

9.

Renn Jan frang inni Wejner aa Mosar
 Merinij, Tager Renn
 Skiffa frang eller qua sinu prouzi:
 he Jofor

Stor i Raudu o. f. v.

Ad sieste:

Man slaa kaga'en Rair o. Familien.

#

#

Barnvise.
(Om et Bøjlling)

Hørdalengen
Anna og Karit
Ivardsdatter Oppedal.

Sig meg de maange du var
 Ede var de lungeus Mund
 Gledt var de Ribbons Gjend / Gjente²
 Eis var Likhovus
 Nis var Nidovus
 Otho Lika Barous
 Gjani Jette Stolous
 Sig saka Gustin
 Tom Lykke Luvous⁺ * Helt
 Siv flurke Eilous
 Eiv haars Wa og Wand
 Eiv giupe gani en Brand
 fin sat i Dora sa fanyig sig mitk sib.

+
 Eva saa du Bivus ja la Mat
 Hani du kretland Daggen²
 Evatten Javus ma Lajer sa Elor
 Eal beplaguo⁺ Eiviger
 Elov Lihavousa Jigor
 Eel Eimov Nis en Nis
 Nis Majorov
 Ma fin a Galous.

Reisemus

x hofland da mid Delt²

x Høyere om Nisov

Alla Paues ma Sattor aa Dür
 Sjain Kleinpaues
 Aa Bez Muspaues
 Aa Sam Singer Slast
 Siva Millionen
 Aa Eo Salbmaier
 Ein par Euder aa Salbmaier ma
 Aa et par engfke Dür.

† †

II A

I Lazzordal, i Lazzordal
 Der es Jan gatt de gitta
 Der Jelle Jorben Maier alle Mala
 Der sija Amarian
 Amis Güldrian
 Der sija Strion
 Pauma qua Güldrian
 Der sija Maion
 Pauma qua Güldrian
 Der ego Landjin
 Der gilo Gaubjin
 Der lito Nizon
 Der sijo Bjouman aa Telar uti Jigon.

Þetta, þetta Þjórnabor
 Þjórnar e þji þrima
 Þjórnar e i löngum þann
 Slagur us bau þá aa Staun
 Smorgun þa þau Þrylling þann
 Ma þinu aa þjús þessur
 Ma þinu aa þjús þessur.
 # #

1
 Þú þar inþjús þann þa þótt i þia
 Gúttar þjús þor þor þia
 Ma M. þungadann aa me blaða þia
 Þer þjús Gúttar þor þia þia.

XXX

x Morgun

x
 Éttle au Maduann, þinn au Éttle
 Þes dau Éttle aa þau þessur þia,
 Þer þalar mættle
 Au þess dau Éttle.

Naaggasaang.

74

Ozi Lauv aa urvi Lauv, Siv paavus
ii liti Lauva.

En Mittoz foris Jovil slaufta Jovfui Anna
Ojff Jovfui Anna Jaa Jovva Eevus,
Naa ii liti anna lauis.
Jo slauft nil Jaa gjevus.

* *

Sagn henlagt ti Loftekiius etteds
oster.

En Jense sangi Liirovi:

*
Eii, hilla Caiiana

Touu ta mii i Raajofoaar

Ma gavuis ta motta

Juuggen Jivus ta Loftefufu

Paavi duu Jovv gvallo.

Eii sii Paavlus Pjoitkadii,

Paavlar bost aak Pjovvufitobii,

Eii hilla Caiivus,

Eel Mand i Paavivus

Gjotlebaavus Juvvja sii,

Paavviiindii Juvvja sii.

Klauvafótur þringja þá
 Þjótla Eyjuna brúla þú
 Mag ma þá
 Allo Lu þá þvína þú öndi lána.
 þjóla.

#

#

Kort Börnevist.

st
 Láifjara hodo þig en þáut aa rónuðla.
 Gutans þak at i sjóru aa þuastu.

#

#

1.

(tin)
 Þat þú Martein fjöfú Erel i þánu
 þu lítar þjótlaunla þogel þou vel þou
 þjóla

2.

Þat þú þau Martein þu andra Erel
 i þánu
 Erel þú þjófa, en lítur þjótlaunla
 þogel þou vel þou þjóla

o. f. n. til 13.

Mel gar þau elskirinn hettandi Eml á fötu
 Erektoni fötu

(E) þessa nauva Þouir

Óls Þollur

Þjenu vel þi eablar

Þlivo eimur me Þjóir

Þjón nauva Þruggur þau góid

Éir Þruggur

(E) Þrogi eablarþruggur

Þjó Langfrib me Þauir

Óls Þangur graui

Mið Þilvafalalar nauv

Þjón Þekningar Þóir

Þjó Þjó

Þjón Þau

Þjón þau Þjón

Éir Þauir

Éir Þjóir

þu lestu þjónandi Þjóir þau nauv

Þjón þjón

(Þjóir Þjóir)

Gamvise.

Gjerrung gjid þu i Laalgarnu þú
 þo viftu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þo þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu.

† †
 Þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu.

† †
 þu þu þu þu - þu, þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu, þu þu þu þu, þu
 þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu.

v. f. n.

† †
 þu þu þu þu þu, þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu †
 † †
 þu þu þu þu þu, þu þu þu þu

Tēbal i Nēbal, Nēbal i Ollēbal,
 Ollēbal i Gūbal, Gūbal i Rēbal,
 Rēbal i Lēmbal, Lēmbal i Sērbal,
 Sērbal i Tēbal, Tēbal i Lōbal,
 Lōbal i Fērbal, Fērbal i Tēal, Tēal
 i Gēmūga, Gēmūga srog i Rōk
 Paa gjoor fo suare pūmsta sa srog
 la muatta Rōka gauz.

#

#

Om Gjēitūna (Harfalfang)

Suany sū uode Gjēitūna meria sū r.

Jōū jō traung sūu uū :

Ēō yaa Nōand

Ēō yaa Nōand

Ēō i Jiliv (r)

Ēō i Lēlv (r)

Ēō i Lūō (r)

Ēō i Dūō

Ēōū liggō sūō Gūldūō

Nā i Nētrōndō

Ēi yaa Ēiltraffillē

Gjēitūna sū Jēina.

Kang sinuola adla Gjistina meina
 stava fram i Gjettina Lina
 Ra Lina.

Stijn for sin Svita,

Kinga na Lita,

Mjotta na Mila

Dauja na Daalka,

Dammart na Saalka,

Dalaros na Darta

Stigfor na Osta

Sti Stijn o nella Botta Bristi,

Som jaga adla Gjettina us Jostu.

x Lylla, Lang
 Lina, as Sjinn
 Stijn

II B

I Torgardal, i Torgardal
 Der i fua gødt, au gjeter
 Der i dotti Heidi felle Mette
 Der i og aa ue
 Der i Gras ande Luv
 Der fella Snorreua
 Au fella gaa Guldfrøua
 Der fella Brønneua
 Au fella gaa Guldfrøua
 Der gaa Lundeua
 Au der gjeli Guldfrøua
 Au der fella sola laugt ut gaa Brønneua.

Barnevise

Mandu gjel gaa Krasseg
 Føire fua de Rener gol
 Hilt du fella me fura di
 Et der og ande Luv mi.

Og fa meg fua fua i Gaaos
 Fo foar baudi minna Luvos

Du nil e da giona
 Nil dū falja me jūn di
 È sor og ande Lūs mi

Etud lau Romus Dyfje
 Balid ma Romu Enifje
 Al dū gal lau dū' dje se
 Ganne dū' dje Raubans Dur

nifje

Rōis se yaa Kōzje drog
 Rōim gjon lida se
 Dū lau' dje faa jūn mi
 È sor og ande Lūs di.

13

Manden nat faa idlu se
 Jan la' Bōrje i eit Ère
 Jan la' dūm ma bangua Dyfje
 Paa staut Jan Rōmū i Bōrje
 - Naa lau e faa jūn di
 È sor og ande Lūs mi.

* Sjóni mæla.

Ók Sjón þó sýndi, að þessum Jan
 flöt
 Ók blóð þjóni í þi Sjón
 Þu þó þó fróðna að hændi ein Þjóðu
 Ók Jan þú ulla birtas með þjóju
 o. f. n.

Ók Svana þanta Jan og þó
 Ók Láablu labba alla þá
 Ók þau þó e fram þó Máanum
 gal
 Ók Gáinu þjóni í Lio.
 o. f. n.

Ók þalar minn þólar, og þjónar
 mit þó
 Þú þó þjónar og me mit þó
 Þau þó og me þó þjóðlandþó
 Me þjóðþjónar og Me þó
 me þó
 o. f. n.

Camle Ser.

79

De send en Stov i Sørstige
i brand i baar fudam
Aa du ska qua omi Pultvan Seur
Der du ike Klare yndr.

†
Aa Jois du de du Klare min
I mi dje ma die alla
Lofa e qua ma lie viluagje
Hi e ska qua du, mi netta.

†
Aa Pilsje bit aa Orum ska
Aa Pultvan send aa paangje
Aa - du som gjeugje du Gjidsalobrin
Der Iovim Saucum paangje.

†
Aa Iovim e du, som Ola die
Jau serie se fram aat Stov
I Kalla du i Pultvan Pilsje
Som ska Ola i Jule.

†

Der send en Dants i Dalar nord
 Der slauts buade Greta aa Dants
 Muu riigen brer Dantsen saa leb
 Som Katterangen min ihu raun

Maaf a siro Jigt of ande Bj
 Aa urat saa Jantsen fuzje
 Maaf a siro bra Gangje gjift
 Aa alles fa a lomme nat Kungje.

Aa jela jaglens siu e no para de
 Ja si hje more saa jige Dalaar
 Lijjilaw saang, Lains forang
 Saa vent Eimus Gai dan gal.

De aa saa vent i Promobilian
 Der Drotin slauts med Kungjen
 Der gode Lujlan aa Jondan gjai
 Aa Kungin seolo Kungjan.

Groffe ma ma a Morauzil
 G nille Ljoje Lijje
 G Gorta ma frukin dambjerringen
 Aa alle gjift ihu saa Lijje.

Ranglevisor.

50

(Om en misfærdigt Mær).

Oa Mær sa en ertli Svans
Oa Junes Gistband Jette Haus
Oa Junes Madmor pille - faa, faa
fo Jette Jinde lilla
D. fopferu e gaa.

D. Jauh. fo faa Jiruk en Svæl
fo Liv fo faa Jaa Jort et Skal
fo Jette bort i Ror Jaa Jaa
fo fo en Marubla
D. fopferu e gaa.

+ Jetteru

Ola Havnin Jiruk Skal
Sa Jaa Jit Laa en Maruzot
O Liv e Loris Junes Jaa Jaa
O Gunit Jigitta Svæti

+ Daller.

Oa i et Lagg sa Jji Mær
Jaa Marubjot en Mallebran
Oa Jaa i et Jigal Ende
Men Du naa hvi Jaa govt i Juaale.

Rimneverse.

Om Tyssegütern

1: Stjör en Gaard i Alvik) John Hansen Sagstaduic.

Nakkeste Gudau gaa Wijs

Stjör gaa uo fan ude aa fröje

Men fan sit sinu

Mo Kirind

Paat u dals an de

Gjerr da la Päs

Mo sinu Pärstær la

All i sine og Os

Fan gjerr Mo liaw, letta og udda

Man alle Coolje perde et better.

#

Om Ofagütern.

Nakkeste Gudau i Ofa

Stjör fan mit se rosa

Nawu fan se uel flizza la Pörzger

Da se u uo uo stjernu

Fan dan sinu gaa u

De Andra i Eje forpaau

Man let de Lomur gaa u

Fan u uo uo kala i Mole (Malget)

Mole la de u uo, man uo sinu a gali

Sidene 81-84 er blanke

Tids og Tidspunktet

85-92

Juleskikke . Tronkvælden
(Aft efter Jørg Moe)

Tronokvelden (Mørkes, aubr. 3. Uge
for Kommuneval.).

86

- Jævn som følg. Da Klæder en Mand,
er for sig ind som Saltes Trone, som
Hjgh og fald som ureligt med Siller og
Kvindfaldet hindret om med pygge Laand.
Somminutjen Eulvimeer i en lang Pui.
Da, stammet af barledningen. Et som
Klæder sig en Jal Del. De gaa for
Guard til Guard. Og naar som Kommar
ind, larer som om Dag høier (Kvælden
Jed og det efter Eneindfald og Kæm
og griber stundom efter som forat
forferde dem. Som, naar de et Klæd
er vant til som til en anden Gaard.
Blag midstiden Kvinden end til
Kærs. Som at Omvæltigend

Veringsoud op plaas an ⁴Erout
i Rome. I. f. van plaas qua Riv.
gen bezes meest inda

Julebæk og Julegjeit.
(Om Julebækkens)

87

Ånder sig næsten med Jam i den forrige,
dum at de fandt Jern, og den nu
er en Bænk og den anden Gjød (der af
dit Brev: for du ikke vil Jaa Gjine
Julebækkens, og Julegjeita er hær
Dig). -

1. Et Gmættigt Jern foris fertil fra
Korslandens inders Ciel:
"Julebækkens" !

Spille paa Køben. (om Juledags- og Sommerdagen) 88¹⁰

(Efter først at have leet smagligt.
Eft i Aamaget Haa var ider Møde
om Juledagen)

for den Aar?

Man holder sammen de fire Tæ-
ger af Torsjelles Jaa de samme
en Grind; derind i Hedes forst.
Køben ligger Græs paa Randen. De
Ligene Jøder og Sage og af Sted.
den og den første siger: Bue, den
Anden: Bue, den tredje: Duerum,
den fjerde Rastlorum / den fem
ni Rastlorum kreffor, skal Jare
en Drau. Den bryndes paa med
Bue og forstilles til Staden av
ind. Den skal Køben bryndes; den
Jare gjør det skal Jare en Drau.

veed

Derpå søes de Røde Jæmmer
og haze af den og den fine træffer
loft, Bal Jens Stammer.

Long Noe?

De Kas Forslag gjeld gjeld Gistlerne fär
 1. Sinne og Gistlerne mi / an Nylta urolags.
 morgun vukring i Gaurmelana og sad
 efter Craad of Gjenterne. De sagde naar
 de kom ind:

et gladelig Nyltaar, og en lang Nyltaars.
 kraad.

Craad, Craad

Suman so ildro sua goaa

Om en a mark som tal

Naa naa a an fjöl - "

Blige " Craadlöbbu " faldede de i Talletu.
 man sin. - All um Matten gjeld de ind yaa
 stjörfulduna til Gjenterne og fandr an lojs.
 stung, und rættumman, som deilag har.
 ma i, sua hit ut umunera og foalau.
 og Craad. 1. Det folst ofte yaa med
 stigh til 20 Dagen / Gistlerne fandr
 ogjaa mindfarvar med og stjilte yaa.

2 den Dag Jil med Lærlærer får lov
at gå ud til Gaard 2 den Dagsfejre -
gjør de same for hinanden og skal de.
Jener der ikke var fjender imod Stuen,
vel Lærlærer er, og da der vil være
Dagen sandheds Sammenkomme Lovde,
dimitte Jle Stuen mere jult af Jæf,
som Lærlærer Jæf og skal Jilæl.
Jæfmen fild og Jem af Jllat Jæ "Ji
mærdt medige."

70

Jerg Moe?

Jan 91
Nov 2

Det er endnu Boring, at om Juleaften
 laica sig fra Guandru. Maan
 de Jare stelt fra sig om Dagen fra
 B. austr. 12, laica sig forst Maandru,
 fra Touan (og naar de kommer ind i
 gjen saa de et forestind) (Borst r.
 far til Olling, der fandt snart Skytten
 og vilde Jare naar i Hordfiri da der
 naar Jent's far Maandru). Saa laica
 guttarna sig, og saa Ojntarna, og af.
 lofsam de kommer ind igjen stulle
 de Jare laicagastjuntaru. Saa stift
 de iida Midlag, man med den forste
 Hjemme de saa yaa Juntaru, stift de
 forste Gang. Maan de saa fandt stift
 til Aften B. austr. 9, saa begynde
 ul Klaz Mare indover Kallru:
 byta Bost f: bytte Nover) Hvide
 Ojntaru - Miske Rod - Blaat Glo-

veud

91 b

Gönnend Lg - Am Freitag den 17ten
in qua das Ogid Giebtan; la ante
Mons Gregorius - Nely Ogn.

s. 92 is blank

Folchlege

~
of Jörg Moe's Samlinger.

Löskaldaga föu Sell / Thor Pígara /

94

Klaa Þykkar / Klaa Þykkar. Þu
leggur nú með Öufjökub þu þu
Kudans Durg og þu þu þu þu
þu þu þu. þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
þu. þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu. þu þu þu þu

Ea Þléindjúb.

Það Þóðlumurðum þu þu. Það
þu þu þu þu þu þu. Það þu þu
þu þu þu þu þu þu. Það þu þu
þu þu þu þu þu þu. Það þu þu
þu þu þu þu þu þu.

Þóðlumurðum Þléindjúb.

"Þu þu, og þu." "Þu þu þu þu"

Gjæmmea Næis.

95

Nidder i en Træd. Du gaar om med en
liden Steng (Steng). Gjæmmea Næis,
gjæmmea nætali mel! Amst. Du skal
ikke for og vender sig fra. Du skal se.
Du skal og skal Løn ud sigt for Gang.
Amst. Læstid nætali alle: sigt! "Hvis
boender mig, Næisua har sigt mig?"
og sætter Næis i med sigt. Du skal
se du ikke skal sigt sigt. Gaar du
ud. Kommer ind i sigt og sigt: "God
morn; sigt du sigt og sigt sigt
næis nætali Næis idar!" "Hvil
skal illa?" "Næislig og mel" "Næis.
sigt sigt?" "Næis nætali næis
næis." "So langt i Drage?" "Næis
du sigt sigt. Te Løn Lønne de Næis.
glæst." "indtæl en sigt, Mel. Alle
sigt. Næis de sigt du Næis:

Næis

95 b

J: og lidt Stjyggen ~:}

"Klat ud la Bror og Brudgom
saa julle?" Oplagt her, og lidt Stjyg-
gen far ud saa Mars.

Med Sang.

Bygga, bygga Brua, du brua. 96

Et skaa gaa Gildet og falde Jan.
smaa med Juuuden. De Eats Hol.
gaa. De önsiga i en Rade, fol.
sind i Juuuden Pjört og Brua.
3 Gangs mindt om de ho Maanden
mindt skua Sang af den første
i Radeu.

Bygga bygga Brua du brua
Gode mindt Brua
Men Holga wa me Magla
Hvor mar' en Sungen Söigromend
Lkan far' en Jan
aa du mede Sungen fone alle far.
Den ska du grege
Med det samme du sigle i Rudeu Sam.
mar mindt, greber de ho den. futeu

Gader Jan til Jan siger fra Jan
 Jan vil Jan. Eller Jan ~~siger~~ Paul
 og gaar tilfide til Jule Kader Jan
 Paul. Et Jan faldt Loung; med
 Elken med Paul

Om en sin brende
 Jan om Jule med skive ?

Man siger Jan Jan vil Jan eller
 siger et siger Hans. / Vli brugte
 En drøp (Damma). -

Leike Rev
(Siri Gjilau)

97

Lu er Ram, og þann gaa Giltmet. Lu
erðjivir (Siri) og i þu fald þu er
i þu Andru i en Sakka: Þjiltu gaa
þar þil Ramu og þjivir: "To man-
ga Gangu þa'u fan. Lov gaa iþing
Galau": R. "Er. Gangu". Gjör. S. B.
D. "Þorjv. vil þu þogota þingir
þu fljaga Lauþu gur": "Þau
Dilau": B. "Lau Lita þu Ma":
"þu Maulan man": D. "Þau
Lau þa þu þu": Ram. Lau.

Þu gult aa graa
Lager aa þjivir
Lau i þau Luba.

Þu Lau þottar þuun gjirur þau
slot. B. "Er þu þu": R. "Lau".
Þu þil þu þjivir: er þu þu: "þa þu
er þu. Þuun þil at fljaga au

og tages at lifest sig yaa eller bringe
 som til danneret til yaa faar ft.
~~hvor~~ ^{lygde} det. Yaa mider til Gjædder er
 ifjeldt. Paa Legen inde. Derom
 Gjædder faar fædt over Munden, yaa
 Rimen ikke faar hvidt i Udværet,
 yaa er danneret fri og tager sin
 Plads.

H. Jæuelidur.

Risnige vand na Plaa i Ernt i
 Romi

= Plaa yaa Risnige.

Leges anspinde

Kærlige Brev

98

Et mindre Brønden med Jernanden.

Den mest vellykket paa den paa
en Brev, som er stillet paa Guld,
den anden næsten med Brev.

Derfor gik en Nam og vi skal den
første sege at stille Brev, den
anden fører Næsten halvdelen og skal
mange den.

Gaa paa Lesbom og slaa i Hol Baastin.

99

Du der skal ~~nu~~^{om} dagen legger sig
gaa Gultet fra en Reg og tager Maal
Jaa langt fra med udsprædt, Menne ind-
ker. Der stilles en Juarbinde. Jaa skal
Jaa Jaa Mageren, med Læner samt
med Gultet og en Komagerlept i
Jaa Mager, gaa Lær, gaa Jaa til
Børsten og skal du med. Du Mager
falder langt for Jaa Sommer Jaa
langt, og du fløst naar du skal
Kaa det.

Solge Oge.

100

13

Portvi i en Træ, den bezzindende :
'Riddere' 'Riddere igjen' jels sin nor-
mæse Grunde, at der er en Meand yvea
toore for for en Oge at jølge - Riden-
Saa to Oger indtil lalm. Der, for for.
Juadder sig laldes bndriten. Da fædder
det: 'jels sin engang (to Gang, to Gang)
bndriten Grunde etc. Riden lamma
Ogjet og og den bezzindende forger :

Gjz skjættar min Oge yvea Jampvins det.

Djel vil eg for Jordna, for vil stü for ?

For siger da det Rindt - Pau siger for:

gjz reing min Jæder i Jampvins det

for vil stü gjori med det ?

De siger fra, det Galaf, da lamma. -

Laane Moers Grijnsold.

161

12

Dr. Lyende i en Raad. Den Sam skick
laane Grijnsoldat, kommer til den for-
ste i Raaden og siger: "Jeg skal lige og
bede om jeg kunde faa laane Mors
Grijnsold?". Jan (Jin) svarer: "Du
faar saa til min næste Grand, jeg
laane Jemte det i Jor". Granden
lige ind, og til sidst en Baldes forebaur,
med / Bjurs mangelaykij

Gjete Gjederne.

102

Ju, der er Gjeter, gaar i Bjirten for en
Rud, der er Gjeder. De gaar i en Tross
paa Gulnet og Gjeteren sjuget:

Ju gaar og aa gjeter Gjeteren min
aa Nam paa Beriblen, naa loka di-
paa sjuget fu, der er Berib, from af en
Tross og Gjeteren skal moik einad, Men
i Trossen, under Raden af
Gjeter er lang. Ju Ju led for ad
paa et Bjeder, og da er der Berib-
misa. Men naar der er paa igjen
Ju Ju andt for ad paa Nogen fah.

Gjemme Eg.

103

9

Lu þau gjummu fygub þou þu af en
líndi - og þu iðrusfor þau skal þeisk
dét iðger. Det gjummu iðlar
þou líndi, eftir ut þu Gjummandi
þeige þau þauðt out og iðlar ~~out~~
out þau skal þeisk det iðlar el.
ler þeisk Lammur. Þu Þeisk
þeisk ut þeisk, og eftir þu þu nús.
det out i Lammur þu etorþeilli
þu, þau þau þeisk líndi þu þu
þu þu det þu þeisk, og þu
þeisk þeisk þeisk det iðlar þeisk
þeisk ut. Þeisk det out,
þeisk det þeisk.

Pløase Glo.

104

Iu Kløisjæmmer (Nørrumal) med
en nedjængende Erand i - jøller
sagt i Kløidren (Enderjæmmer) Et
en anden (nedroft) fude af Erand.
Den er utler en Nøral, og den stik.
En det en Glo i. Paa jøller den
de i en det Erand, med et Rab i.
Erand. Alle stulle blase fra sig
Gloru naar den stanger ind yaa den.
De sam ikke jøjemmer yaa det Erand
det skal man gløst at blase fast, naar
da sammer Gloru jøammet jøandren
delkage stanger den. De jørige og Erand,
de jø delkage, naar Rabat i under
Arinneru jøidrer den fra at den.
na bair sig delkage - Røjkøring i
Røjgen og Rørig.

Mislo Vot.

105

Da Legendu fæddu paa Nola, Erab.
der etc. med Neku af Menandro i
en Erndt het med Menandro - Jene
en Naat som de fæddu under den,
voux fra den fæddu til den Anden
og siger: "Mislo Vot! Mislo Vot!"
for som naar ind i Reigen skal
fæddu Naatlen, men da alle
fæddu som om de fæddu den fra sig,
græber som oftest fail. Sinder
som den, men den og, som som
for græbet den for. -

Lecke Ongebrüer.

106

Zu Rad' gar' qua Gült' ab' ag' Jochen
zu m' den i' J' d' r' u' n' . zu J' d' r' u' n' qua' an
Mal, und an d' u' n' , sau' skal' f' a' r' e' f' i' l' l' e
ab' J' a' n' an' E' n' g' l' e' a' b' f' l' a' d' , qua' d' a' n' g' l' e' .
D' u' d' r' u' n' qua' i' R' a' d' u' s' S' y' s' t' e' m' e' l' l' e' t' a' l' e' s
af' d' u' n' d' e' r' s' i' d' e' n' d' e' . (Sang)

Eni roor slü Jua,

Eni roor slü Jua,

Dü fagra Ungerfmeud ?

Grorgaa Jua Juaar.

(Sang) Eni maa jig' Eje ro

Eni maa jig' Eje ro

Mans Graffe grov

J' Gräns fug ?

Paamidölinen Jua:

(Sang) Nü Jauer jig' Joch.

Nü Jauer jig' J' u' o' g' l' e'

Ab' d' i' n' (Nofter) an' d' a' d' .

neud

Den Underjordskreds, (der spærer for Jærstuen)
 (Baug) Lad det, lad det
 Jæmme slæde med
 Nuur pig og minn Jærstue læmmer mal.

Nuær mi den der gaar i Nærstuen siger
 Nu færmer sig etc.
 At sin Jærstue er slæd.

Hjæster fæu (Jæn) slæd til Guldskat.
 Nu begjænder Aufærsæu for di Auguamæu
 med lækste - og Gladstæroque. / Som herette,
 som icki fæjærdæ / Blæuæt Aundit Jæuget fæu.

At Jærstæu
 fy læk æu fæuæu fæuæt
 Men at Aund fæuæt.

Der er ælftæu flæu læk fæuæu gæd æt fæu æuæu.
 Som æuæuæu æu Aund, æu fæuæu æu Aund